390L0667

RÅDETS DIREKTIV

av den 27 november 1990

om fastställande av veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung samt om ändring av direktiv 90/425/EEG

(90/667/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Gemenskapen kommer att besluta om åtgärder för att efter hand upprätta den inre marknaden under perioden fram till den 31 december 1992.

Animalieproduktion är en mycket viktig gren inom gemenskapens jordbruk. Animaliskt avfall kan om det inte hanteras rätt sprida patogener i omgivningen, något som leder till minskad produktivitet och minskade marginaler inom denna sektor. Harmoniserade regler bör fastställas för bearbetning av animaliskt avfall och för att på marknaden släppa ut produkter som framställts vid denna bearbetning.

Olika åtgärder bör tillämpas alltefter arten av den använda råvaran.

För att undgå risken för spridning av patogener bör animaliskt avfall bearbetas vid en godkänd och övervakad anläggning eller tas om hand på något annat lämpligt sätt. Dessutom bör animaliskt avfall som är förbundet med hög risk samlas upp och transporteras direkt till en bearbetningsanläggning som tilldelats denna uppgift av den berörda medlemsstaten. Under vissa omständigheter, särskilt när det är motiverat med hänsyn till transporttiden och transportsträckan kan den ifrågavarande anläggningen för bearbetning vara belägen inom en annan medlemsstat.

Möjligheten att använda vissa råvaror bör begränsas.

För att ta hänsyn till vissa etablerade förfaranden bör det vara möjligt att göra undantag från den bearbetning som fastställts för kontrollerade användningssätt.

Bearbetningsanläggningar bör åläggas att utöva egen kontroll över sin produktion och i synnerhet att tillämpa fastställda mikrobiologiska normer med avseende på slutprodukten.

Möjligheter bör skapas för ett besiktningsförfarande på gemenskapsnivå.

De berörda produkterna bör vara underkastade alla de regler för veterinära kontroller och skyddsåtgärder som fastställts genom rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden(4).

Minimiregler av övergångsnatur bör utfärdas för importerade produkter.

I syfte att besluta om åtgärder för tillämpningen av bestämmelserna bör det upprättas ett förfarande för samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. Detta direktiv fastställer

a) kraven med hänsyn till djur- och folkhälsan för

i) bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall i syfte att avdöda patogener som kan förekomma i sådant material,

(1) EGT nr C 327, 30.12.1989, s. 76.
(2) EGT nr C 260, 15.10.1990, s. 161.
(3) EGT nr C 124, 21.5.1990, s. 4.
(4) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29.

ii) framställning av foder av animaliskt ursprung på ett sätt som förebygger förekomst av alla slag av patogener i detta,

b) reglerna för att på marknaden släppa ut animaliskt avfall som är avsett för andra ändamål än att användas som livsmedel.

2. Detta direktiv skall inte påverka

a) nationell veterinärlagstiftning som är avsedd att tillämpas på utrotning och bekämpning av vissa sjukdomar och användning av matavfall,

b) nationella djurhälsobestämmelser som rör framställning av foderblandningar med animaliskt och vegetabiliskt ursprung samt foder som innehåller enbart produkter av vegetabiliskt ursprung.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *animaliskt avfall:* djurkroppar eller delar av djur eller fiskar eller produkter av animaliskt ursprung som inte är avsedda som livsmedel, med undantag av exkrementer från djur och matavfall,

2. *högriskmaterial:* animaliskt avfall som avses i artikel 3 och som misstänks medföra allvarliga hälsorisker för djur eller människor,

3. *lågriskmaterial:* animaliskt avfall av annat slag än vad som avses i artikel 3, som inte innebär allvarliga risker för överföring av smittsamma sjukdomar till djur eller människor,

4. *anläggning för bearbetning av lågriskmaterial:* en anläggning vid vilken lågriskmaterial bearbetas till ingredienser som är avsedda att ingå i fodermedel eller fiskmjöl i enlighet med artikel 5,

5. *anläggning för bearbetning av högriskmaterial:* en anläggning vid vilken animaliskt avfall undergår behandling eller bearbetning för att oskadliggöra patogener, i enlighet med artikel 3,

6. *foder för sällskapsdjur:* för hundar, katter och andra sällskapsdjur avsett foder som framställts helt eller delvis ur lågriskmaterial,

7. *tekniska eller farmaceutiska produkter:* produkter som är avsedda för andra ändamål än att konsumeras av människor eller djur,

8. *inrättning:* en anläggning för bearbetning av låg- eller högriskmaterial, eller en anläggning som framställer foder för sällskapsdjur eller fiskmjöl eller en anläggning som använder animaliskt avfall vid framställning av tekniska eller farmaceutiska produkter,

9. *behörig myndighet:* varje myndighet som av den behöriga centrala myndigheten fått i uppdrag att övervaka tillämpningen av detta direktiv.

KAPITEL II

REGLER FÖR HUR ANIMALISKT AVFALL SKALL BEARBETAS OCH HUR SLUTPRODUKTEN SKALL SLÄPPAS UT PÅ MARKNADEN

A. Högriskmaterial

Artikel 3

1. Följande högriskmaterial måste behandlas vid en anläggning för bearbetning av högriskmaterial som godkänts av medlemsstaten i enlighet med artikel 4.1 eller bortskaffas genom bränning eller nedgrävning i enlighet med punkt 2:

a) Alla nötkreatur, grisar, getter, får, entåiga hovdjur, fjäderfä och alla andra djur som hålls för jordbruksproduktion och som har dött på gården men inte slaktats för att tjäna som livsmedel, däribland dödfödda och ofödda djur.

b) Döda djur som inte avses i punkt a men som utpekats av medlemsstatens behöriga myndighet.

c) Djur som avlivats i samband med åtgärder för sjukdomsbekämpning antingen på gården eller på någon annan plats som anvisats av den behöriga myndigheten.

d) Animaliskt avfall, inklusive blod, som härrör från djur som i samband med den veterinära besiktning som företagits i samband med slakten uppvisat kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller andra djur.

e) Alla de delar från ett djur som slaktats på normalt sätt men utan att underkastas besiktning efter slakt, med undantag av hudar, skinn, hovar, fjädrar, ull, horn, blod och liknande produkter.

f) Allt kött, fjäderfäkött, fisk, vilt och livsmedel av animaliskt ursprung som är förskämt och sålunda utgör en hälsorisk för människor och djur.

g) Djur, färskt kött, fjäderfäkött, fisk, vilt samt kött- och mjölkprodukter som importerats från tredje land och som vid de besiktningar som föreskrivs i gemenskapslagstiftning inte uppfyller de veterinära villkoren för införsel till gemenskapen, såvida de inte återexporteras eller godkänns för införsel med de förbehåll som fastställs i gemenskapsbestämmelser.

h) Tamboskap som har dött under transport, dock utan att detta hindrar nödslakt av djurskyddsskäl.

i) Animaliskt avfall innehållande rester av substanser som kan innebära en hälsorisk för människor eller djur, liksom mjölk, kött eller produkter av animaliskt ursprung som på grund av förekomst av sådana rester är otjänliga som livsmedel.

j) Fisk som visar kliniska tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller till fisk.

2. De behöriga myndigheterna får när så krävs besluta att högriskmaterial måste bortskaffas genom bränning eller nedgrävning, när

— tillstånd för transport till närmast belägna anläggning för bearbetning av högriskmaterial från djur som smittats eller misstänks vara smittade med en epizootisk sjukdom avslagits på grund av risken för ytterligare spridning av hälsorisker,

— djuren smittats eller misstänks vara smittade av en allvarlig sjukdom eller innehåller rester av ämnen som skulle kunna utgöra en risk för människors eller djurs hälsa och som skulle kunna motstå otillräcklig värmebehandling,

— en vida spridd epizootisk sjukdom orsakar kapacitetsbrist vid bearbetningsanläggningen för högriskmaterial,

— det berörda animaliska avfallet härrör från platser som är svåra att nå,

— kvantiteten och avståndet inte gör det berättigat att ta vara på avfallet.

Nedgrävning måste ske på tillräckligt djup för att hindra köttätande djur att gräva upp kadavren eller avfallet och på lämplig mark för att förebygga förorening av vattendrag eller andra miljöskador. Före nedgrävningen skall kadavren eller avfallet om så krävs begjutas med något lämpligt desinfektionsmedel som godkänts av den behöriga myndigheten.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall för hela eller delar av sitt territorium godkänna en eller flera anläggningar för insamling och bearbetning av högriskmaterial. En medlemsstat får besluta om att anlita en anläggning för bearbetning av högriskmaterial i en annan medlemsstat efter överenskommelse om detta med den andra medlemsstaten.

2. För att godkännas av den behöriga myndigheten måste anläggningar för bearbetning av högriskmaterial

a) uppfylla kraven i kapitel I, bilaga 2,

b) hantera, bearbeta och lagra animaliskt avfall i enlighet med kapitel II, bilaga 2,

c) kontrolleras av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 10,

d) se till att de bearbetade produkterna uppfyller kraven i kapitel III, bilaga II.

3. Godkännandet skall dras in så snart förutsättningarna för det inte längre föreligger.

B. Lågriskmaterial

Artikel 5

1. Lågriskmaterial måste bearbetas i en anläggning för högrisk- eller lågriskmaterial som godkänts i enlighet med artikel 4.2, i en anläggning för tillverkning av foder för sällskapsdjur, eller i en anläggning som framställer farmaceutiska eller tekniska produkter, eller bortskaffas genom förbränning eller nedgrävning i enlighet med artikel 3.2.

Utöver animaliskt avfall som avses i artikel 2.3 skall följande anses som lågriskmaterial:

— Produkter som är undantagna enligt artikel 3.1 e, i den mån de används vid tillverkning av foder.

— Fisk som fångats i öppna havet för tillverkning av fiskmjöl.

— Färskt fiskavfall från anläggningar för tillverkning av fiskprodukter avsedda som livsmedel.

En blandning av lågriskmaterial som bearbetats tillsammans med högriskmaterial skall betraktas som högriskmaterial.

När lågriskmaterial bearbetas i en anläggning för foder för sällskapsdjur eller en anläggning som framställer farmaceutiska eller tekniska produkter får den behöriga myndigheten kräva att det avsänds, lagras och bearbetas på en bestämd plats och under särskilda betingelser.

Fiskmjöl från industrier som tar emot och bearbetar uteslutande lågriskmaterial avsett för tillverkning av fiskmjöl måste uppfylla de krav som fastställts i kapitel III, bilaga II.

2. För att godkännas av den behöriga myndigheten måste anläggningar för bearbetning av lågriskmaterial

a) uppfylla kraven i kapitel I, bilaga 2,

b) hantera, bearbeta och lagra animaliskt avfall i enlighet med kapitel II, bilaga 2,

c) kontrolleras av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 10,

d) se till att de bearbetade produkterna uppfyller kraven i kapitel III, bilaga 2.

Godkännandet skall dras in så snart de betingelser som legat till grund för det inte längre föreligger.

3. Anläggningar som använder lågriskmaterial för framställning av foder för sällskapsdjur eller läkemedel eller tekniska produkter måste registreras av den behöriga myndigheten och måste i övrigt uppfylla följande krav:

a) De måste ha lokaler och utrustning som lämpar sig för lagring och bearbetning av animaliskt avfall på ett fullständigt säkert sätt.

b) De måste ha lokaler och utrustning för förstöring av obearbetad råvara i form av animaliskt avfall som blivit kvar efter framställning av foder för sällskapsdjur, läkemedel eller tekniska produkter eller överföra det till en anläggning för bearbetning eller förbränning.

c) De måste ha tillgång till lokaler och utrustning som är lämpliga för destruktion av avfall som uppkommer under tillverkningsprocessen och som av djur- eller folkhälsoskäl är olämpligt att ingå i annat djurfoder. Dessa resurser måste innefatta möjligheter till förbränning eller nedgrävning i lämplig mark för att förebygga förorening av vattendrag eller annan skadlig inverkan på miljön.

d) De skall regelbundet besiktas av den behöriga myndigheten för att kontrollera att kraven i detta direktiv efterlevs.

Artikel 6

Den behandling som vissa produkter av animaliskt ursprung som härrör uteslutande från djur eller fisk och inte är avsedda som livsmedel måste undergå vid framställningen av foder för sällskapsdjur och under vilka betingelser de måste tillverkas, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 19, i den mån detta är nödvändigt för skyddet av sällskapsdjur eller av folk- eller djurhälsoskäl.

C. Undantagsbestämmelser

Artikel 7

Medlemsstaterna får i undantagsfall och under de behöriga myndigheternas veterinära tillsyn tillåta

i) användning av animaliskt avfall för vetenskapliga ändamål,

ii) användning av sådant animaliskt avfall som avses i artikel 3.1 a, b och e, förutsatt att det härrör från djur som inte slaktats på grund av förekomst eller misstänkt förekomst av någon anmälningspliktig sjukdom och av animaliskt avfall av det slag som avses i artikel 5 för utfodring av djurparks-, cirkus- och pälsdjur, etablerade grupper av jakthundar och odling av maggots att användas som fiskbete,

iii) lokal distribution, genom mellanhänder som redan godkänts när detta direktiv träder i kraft, av små mängder avfall av det slag som avses under ii för att användas som foder för djur vilkas kött inte är avsett som livsmedel, förutsatt att den behöriga myndigheten anser att detta inte medför någon fara för människors eller djurs hälsa.

Rådet skall före den 31 december 1992 med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen besluta om veterinära regler och djurhälsoregler som skall tillämpas vid behandling av vissa typer av avfall som är avsedda för försäljning lokalt som foder för vissa djurkategorier.

Kommissionen kommer att samtidigt med ovannämnda förslag utarbeta en rapport om tillämpningen av punkt iii.

I avvaktan på införandet av särskilda regler skall "knackers' yards" (hästslakterier) rätta sig efter de normer som fastställs genom detta direktiv senast den 31 december 1995.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen när de begagnar sig av denna möjlighet och skall meddela den vilka kontrollåtgärder som de kommer att vidta för att förhindra att sådant avfall används för något annat ändamål.

Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 18 ändra eller komplettera de kontrollåtgärder som vidtagits.

D. Allmänna bestämmelser

Artikel 8

Animaliskt avfall måste samlas upp, transporteras och identifieras i enlighet med bilaga 1.

KAPITEL III

KONTROLLER OCH BESIKTNINGAR SOM VARJE MEDLEMSSTAT SKALL UTFÖRA AV ANLÄGGNINGAR FÖR BEARBETNING AV HÖG- OCH LÅGRISKAVFALL SOM ÄR VERKSAMMA INOM DESS TERRITORIUM

Artikel 9

1. Medlemsstaterna ansvarar för att de som driver och äger anläggningar för bearbetning av hög- och lågriskavfall eller deras representanter vidtar alla åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla kraven i detta direktiv. De skall särskilt

— identifiera och kontrollera de kritiska punkterna i anläggningar för bearbetning av hög- och lågriskavfall,

— ta representativa prov vid fiskmjölsfabriker och ta representativa prov från varje tillverkningssats vid andra anläggningar för bearbetning av låg- och högriskavfall för att kontrollera att de mikrobiologiska normer för produkten uppfylls som fastställs i kapitel III, bilaga 2 och att inga fysikalisk-kemiska restprodukter förekommer,

— föra journal över resultaten av de olika kontrollerna och undersökningarna och bevara dem under en period av minst två år för att visas upp för de behöriga myndigheterna,

— införa ett system som gör det möjligt att för varje avsänd sats utläsa när den tillverkats.

2. När resultatet av en undersökning av ett prov som krävs enligt denna artikel inte uppfyller kraven i kapitel III, bilaga 2 måste den som driver bearbetningsanläggningen

— omedelbart underrätta den behöriga myndigheten,

— fastställa orsakerna till att provet inte uppfyller den fastställda normen,

— se till att inget material som konstaterats eller misstänks vara smittat avlägsnas från lokalerna innan det undergått förnyad bearbetning under direkt övervakning av den behöriga myndigheten och förnyad provtagning gjorts officiellt för att stämma överens med den mikrobiologiska kontroll som föreskrivs i kapitel III, bilaga 2. Om det av någon anledning inte är möjligt att låta materialet undergå förnyad bearbetning, måste det användas för andra ändamål än som foder för djur.

3. Kommissionen skall utfärda tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 18.

Artikel 10

1. De behöriga myndigheterna skall med jämna mellanrum verkställa besiktningar och stickprovskontroller vid de anläggningar som tilldelats uppgiften att bearbeta hög- och lågriskavfall, med avseende på

— hur de följer bestämmelserna i detta direktiv och särskilt vad gäller bilaga 1 och kapitel I, II, III, bilaga 2,

— produkternas mikrobiologiska standard efter bearbetningen. De mikrobiologiska kontrollerna skall särskilt innefatta undersökning på förekomst av salmonella och enterobacteriacae i enlighet med kapitel III, bilaga 2.

Analyserna och undersökningarna skall utföras i enlighet med vetenskapligt erkända metoder, i första hand de metoder som anvisas i gemenskapsbestämmelser eller, när sådana inte finns, i enlighet med internationellt erkända normer.

2. Om de besiktningar som utförts av den behöriga myndigheten visar att inte alla krav i detta direktiv uppfylls, måste den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder. Tillverkaren skall, särskilt när bestämmelserna i denna artikel om mikrobiologiska normer och de olika typerna av mikrobiologiska kontroller inte följts

— omedelbart tillställa den behöriga myndigheten fullständiga uppgifter om provets art och vilken sats som det härrör ifrån,

— bearbeta den smittade satsen eller underkasta den förnyad bearbetning under den behöriga myndighetens övervakning,

— öka intensiteten i provtagningen och kontrollen av produktionen,

— granska de råvarujournaler som har samband med det färdigbearbetade foderprovet,

— införa lämpliga dekontamineringS- och rengöringsprocedurer inom anläggningen.

3. Kommissionen skall, om så krävs, utfärda tillämpningsföreskrifter för denna artikel i enlighet med förfarandet i artikel 19.

Artikel 11

Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över godkända inrättningar inom respektive medlemsstats territorium som bearbetar animaliskt avfall. Varje anläggning skall tilldelas ett officiellt nummer som identifierar den som en anläggning för bearbetning av hög- eller lågriskmaterial eller för tillverkning av foder för sällskapsdjur eller tekniska eller farmaceutiska produkter ur animaliskt avfall.

Medlemsstaterna skall överlämna denna förteckning, såväl i ursprungligt skick som när den aktualiserats till övriga medlemsstater och till kommissionen.

KAPITEL IV

Artikel 12

1. Veterinära experter från kommissionen får, i den mån så krävs för att säkerställa en likformig tillämpning av detta direktiv och i samarbete med de nationella myndigheterna, företa besiktningar på platsen, i första hand för att konstatera om de godkända inrättningarna verkligen rättar sig efter detta direktiv. Kommissionen skall informera medlemsstaterna om resultaten av besiktningarna.

En medlemsstat inom vars territorium besiktningar på platsen genomförs skall bistå experterna med all den hjälp de behöver för att genomföra sin besiktning.

De allmänna tillämpningsbestämmelserna för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 19.

2. De berörda medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder med hänsyn till resultaten av de besiktningar som avses i punkt 1 och skall särskilt förbjuda att produkter som kommer från en bearbetningsanläggning som inte längre uppfyller bestämmelserna i detta direktiv släpps ut på marknaden. Om medlemsstaten underlåter att vidta sådana åtgärder eller om åtgärderna befinns vara otillräckliga, skall artikel 8 i rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden(1) tillämpas.

Artikel 13

1. Direktiv 90/425/EEG skall gälla, särskilt med avseende på tillvägagångssättet vid och uppföljningen av de kontroller som utförs av den medlemsstat som står som mottagare och de skyddsåtgärder som skall vidtas.

(1) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13.

2. Direktiv 90/425/EEG ändras på följande sätt:

a) Följande skall läggas till i slutet av bilaga A:

"Rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990 om veterinära bestämmelser för att bortskaffa och bearbeta animaliskt avfall och släppa ut detta på marknaden samt för att förebygga patogener i foder av animaliskt ursprung och om ändring av direktiv 90/425/EEG

EGT nr L 363, 27.12.1990, s.51".

b) Den första strecksatsen i bilaga B skall utgå.

Artikel 14

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 18 fastställa villkoren för en hygienisk tillverkning av foder för sällskapsdjur ur animaliskt avfall.

Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som anvisas i artikel 18 fastställa kriterierna för provtagning och för mikrobiologiska kontroller.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 19 utfärda utförliga föreskrifter för och fastställa frekvensen av de kontroller som avses i artiklarna 9 och 10.1.

2. Kommissionen skall i enlighet med samma förfarande fastställa referensmetoderna för de mikrobiologiska analyserna.

Artikel 16

Bilagorna till detta direktiv och — med särskild hänsyn till utvecklingen av den vetenskapliga kunskapen om bekämpning av bovin spongiform encefalit (BSE) — bestämmelserna rörande de behandlingar som avses i kapitel II, punkterna 6 a och c i bilaga 2, skall ändras av rådet efter beslut som fattas med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen.

Artikel 17

I avvaktan på införande av gemenskapsregler för införsel från tredje land av animaliskt avfall och foder för sällskapsdjur som tillverkats av animaliskt avfall skall medlemsstaterna för dessa importer tillämpa villkor som är minst likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv, utom vad beträffar dem som rör villkoren för godkännande.

De skall i synnerhet endast tillåta lågriskmaterial eller sådant högriskmaterial som avses i artikel 3.1 g till 3.1 i som undergått tidigare behandling om det tredje landet är i stånd att garantera att detta material har underkastats adekvat behandling och uppfyller de mikrobiologiska normer som uppställs i kapitel III, bilaga 2.

Importen av sådant högriskmaterial som avses i artikel 3.1 a till 3.1 f skall vara förbjuden.

Medlemsstaterna skall genom importkontroller säkerställa att dessa minimikrav följs.

Artikel 18

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden utan dröjsmål, antingen på eget intiativ eller på begäran av någon medlemsstat, hänskjuta ärendena till Ständiga veterinärkommittén (nedan kallad "kommittén") som inrättats genom beslut 68/361/EEG(1).

2. De röster som avgivits av medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom två dagar och fatta sitt beslut med en majoritet av 54 röster.

4. Kommissionen skall själv anta förslaget och genomföra det med omedelbar verkan om det inte strider mot yttrandet från kommittén.

5. Om förslaget strider mot yttrandet från kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom 15 dagar från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 19

1. När det förfarande som fastställs i denna artikel skall följas skall ordföranden utan dröjsmål, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon medlemsstat, hänskjuta ärendet till kommittén.

2. De röster som avgivits av medlemsstaternas företrädare skall vägas i enlighet med fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden fastställer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med en majoritet av 54 röster.

(1) EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.

4. Kommissionen skall själv anta förslaget med omedelbar verkan om det är förenligt med yttrandet från kommittén.

5. Om förslaget strider mot yttrandet från kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet avvisat förslaget.

Artikel 20

Rådet skall, på förslag från kommissionen och med kvalificerad majoritet, senast den 31 december 1992 besluta om de djurhälsoregler som skall gälla vid tillverkning av foder med animaliska och vegetabiliska ingredienser och vilka hygienregler som skall gälla vid tillverkning av foder där endast vegetabiliska ingredienser ingår.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1991 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2. För det territorium som omfattas av delstaterna Mecklenburg-Västpommern, Brandenburg, Sachsen-Anhalt, Sachsen och Thüringen skall Förbundsrepubliken Tyskland ges ytterligare ett års frist med att tillämpa detta direktiv.

Förbundsrepubliken Tyskland skall senast den 30 juni 1992, tillställa rådet och de övriga medlemsstaterna, församlade i Ständiga veterinärkommittén, en rapport om situationen med avseende på bortskaffandet av animaliskt avfall inom dessa delstater.

Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 19, besluta om eventuella ytterligare övergångsbestämmelser för vissa inrättningar i dessa delstater.

3. När medlemsstaterna beslutar om de åtgärder som avses i punkt 1 skall beslutet antingen innehålla en hänvisning till detta direktiv eller också skall det åtföljas av en sådan hänvisning när det offentliggörs. Det sätt på vilket denna hänvisning skall göras skall fastställas av medlemsstaterna.

Artikel 22

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 1990.

På rådets vägnar

V. SACCOMANDI

Ordförande

BILAGA 1

HYGIENKRAV VID UPPSAMLING OCH TRANSPORT AV ANIMALISKT AVFALL

1. Animaliskt avfall måste samlas upp och transporteras till godkända inrättningar eller till anläggningarna för bearbetning av hög- och lågriskavfall i lämpliga behållare eller fordon på ett sådant sätt att läckage undviks. Behållarna eller fordonen måste vara ordentligt täckta.

2. Fordon, presenningar och behållare som kan återanvändas måste hållas rena.

3. Den behöriga myndigheten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera alla transporter av högriskmaterial genom att kräva att journaler och dokument upprättas, vilka skall åtföljа detta material under transporten till den plats där det skall tas om hand, eller om så krävs genom försegling.

4. När vissa kött-, mejeri- eller fiskprodukter som inte är avsedda som livsmedel och som härrör från djur eller fisk vars kött eller mjölk är avsett som livsmedel, transporteras i bulk direkt till en bearbetningsanläggning, måste uppgiften om ursprunget, benämningen på och arten av det animaliska avfallet samt orden "ej avsett som livsmedel" också anges med minst två cm höga bokstäver på en etikett som fästs på behållaren, kartongen eller förpackningen i övrigt.

BILAGA 2

HYGIENKRAV FÖR ANLÄGGNINGAR FÖR BEARBETNING AV ANIMALISKT AVFALL

KAPITEL I

Krav för godkännande av anläggningar för bearbetning av animaliskt avfall

1. Lokalerna och utrustningen måste uppfylla minst följande krav:

   a) Bearbetningsanläggningens lokaler måste på ett tillfredsställande sätt vara avskilda från allmän landsväg och från andra lokaler, såsom slakterier. Lokaler för bearbetning av högriskmaterial får inte vara belägna på samma tomt som slakterier, såvida de inte är inrymda i en helt avskild del av en byggnad. Obehöriga personer och djur får inte ges tillträde till anläggningen.

   b) Anläggningen måste ha en ren och en oren avdelning som skall vara skilda åt på ett tillfredsställande sätt. Den orena avdelningen måste ha en täckt plats för mottagning av animaliskt avfall och måste vara inrättad på ett sådant sätt att den är lätt att rengöra och desinficera. Golven måste vara lagda på ett sådant sätt att avflödet för vätskor underlättas. Anläggningen måste ha tillräckligt med toaletter, omklädningsrum och tvättställ för personalen.

      I den orena avdelningen skall i tillämpliga fall finnas utrustning för avhudning eller avlägsnande av päls och ett lagerrum för hudar.

   c) Anläggningen måste ha tillräcklig kapacitet och produktion av hetvatten och ånga för bearbetning av animaliskt avfall i enlighet med kapitel II.

   d) Den orena avdelningen måste, om så är lämpligt, innehålla utrustning för findelning av det animaliska avfallet och utrustning för inmatning av det krossade animaliska avfallet i bearbetningsenheten.

   e) Det måste finnas en sluten bearbetningsapparatur, för bearbetning av det animaliska avfallet i enlighet med kapitel II. När värmebehandling krävs måste denna apparatur innefatta

      — mätutrustning för att kontrollera temperaturen och, om så krävs, trycket vid kritiska punkter,

      — registreringsanordningar som kontinuerligt registrerar mätresultaten,

      — ett fullgott säkerhetssystem för att förebygga otillräcklig värmebehandling.

   f) För att förebygga att det färdigbearbetade materialet smittas på nytt genom inkommande råvara måste det finnas en klar separation mellan de områden i anläggningen där det inkommande råmaterialet lastas ur och bearbetas och de områden som är avsedda för vidare bearbetning av det värmebehandlade materialet och för lagring av den slutbearbetade produkten.

2. Bearbetningsanläggningen måste ha tillräckliga utrymmen och utrustning för rengöring och desinfektion av de behållare eller mottagningskärl i vilka det animaliska avfallet tas emot och av de transportmedel — bortsett från fartyg — i vilka det fraktas.

3. Tillräckliga utrymmen och utrustning måste finnas tillgängliga för att omedelbart före avfärden desinficera hjulen på de fordon som transporterar högriskavfall eller flyttas från den orena avdelningen av en bearbetningsanläggning.

4. Ett system för bortledning av avloppsvatten som uppfyller hygieniska krav måste finnas inom bearbetningsanläggningen.

5. Bearbetningsanläggningen måste förfoga över ett eget laboratorium eller anlita ett laboratorium som är utrustat för att utföra de viktigare analyserna och särskilt kontrollera att föreskrifterna i kapitel III uppfylls.

KAPITEL II

Hygienkrav för driften vid en anläggning för bearbetning av animaliskt avfall

1. Animaliskt avfall måste bearbetas så snart som möjligt efter ankomsten. Det måste lagras på ett korrekt sätt i avvaktan på bearbetning.

2. Behållare, mottagningskärl och fordon vilka används för transport av animaliskt avfall måste rengöras, tvättas och desinficeras efter varje användning.

3. Personer som arbetar i den orena avdelningen måste innan de beträder den rena avdelningen byta arbetskläder och fotbeklädnad eller desinficera den senare. Utrustning och redskap får inte överföras från den orena till den rena avdelningen.

4. Avloppsvatten som härrör från den orena avdelningen måste behandlas för att säkerställa att inga patogener finns kvar.

5. Förebyggande åtgärder mot fåglar, gnagare, insekter eller andra skadedjur måste vidtas systematiskt.

6. Behandlingen av animaliskt avfall måste ske under följande betingelser:

   a) Högriskmaterial måste upphettas till en kärntemperatur av minst 133 °C under 20 minuter vid ett tryck av 3 bar. Råvarans partikelstorlek före bearbetningen måste reduceras till åtminstone 50 mm genom en kross eller kvarn.

   b) Självregistrerande termografer måste finnas på kritiska punkter i upphettningsprocessen för att övervaka värmebehandlingen.

   c) Andra system för värmebehandling får användas, förutsatt att de godkänts i enlighet med förfarandet i artikel 19, och därvid ansetts erbjuda likvärdiga garantier med hänsyn till den mikrobiologiska säkerheten.

   Sådana alternativa system för värmebehandling kan godkännas endast när slutprodukten har varit föremål för daglig provtagning under en period av en månad för att säkerställa att de mikrobiologiska normer uppfylls som fastställs i kapitel III.1 och III.2. Fortsatt rutinmässig provtagning av produkterna som avses i artikel 9.1 och 10.1 måste också utföras.

7. Utrustningen måste hållas i gott skick och mätutrustningen måste kalibreras med regelbundna mellanrum.

8. Slutprodukterna måste hanteras och lagras vid bearbetningsanläggningen på ett sådant sätt att förnyad smitta förhindras.

9. Hudar måste saltas med natriumklorid.

KAPITEL III

Krav som ställs på produkterna efter bearbetning

1. I fråga om högriskmaterial måste prover av slutprodukterna som tagits direkt efter värmebehandlingen vara fria från värmeresistenta patogena bakteriesporer (frånvaro av *Clostridium perfringens* i 1 g av produkten).

2. Prover av slutprodukterna från både lågrisk- och högriskmaterial som tagits under lagring eller vid uttag från lagret vid bearbetningsanläggningen måste uppfylla följande normer:

   Salmonella: frånvaro i 25 g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,

   Enterobacteriaceae: n = 5, c = 2, m = 10, M = 3×10^2 i 1 g,

   varvid

   n = antalet enheter som provet omfattar,

   m = tröskelvärdet för antalet bakterier. Resultatet anses tillfredsställande om antalet bakterier i alla provenheter inte överstiger m.

   M = maximivärdet för antalet bakterier. Resultatet anses otillfredsställande om antalet bakterier i en eller flera provenheter är lika med M eller högre.

   c = antalet provenheter för vilka antalet bakterier får vara mellan m och M, varvid provet fortfarande anses godtagbart om antalet bakterier i de övriga provenheterna är lika med m eller lägre.